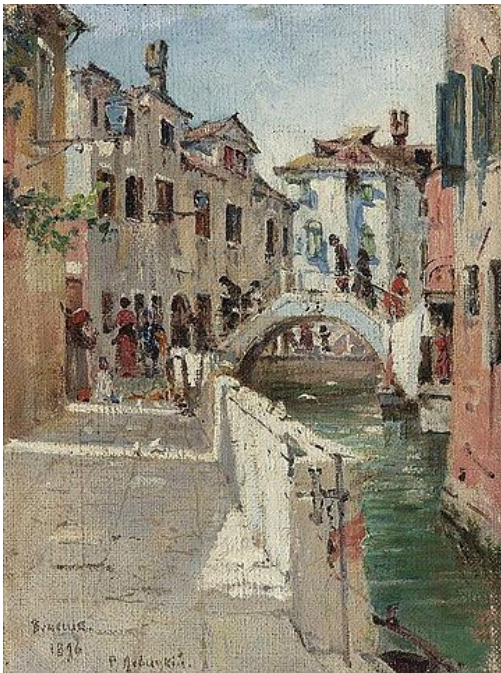

מאורות אל העבר

כו ניסן ה' רע"ו | 29/03/1516

ויקפדיה נחלת הכלל - By Rafail Levitsky

מפת עולם

הגטו הראשון

יהודים חיו בוונציה מאות שנים לפני שניתן צו הגטו. הם היו מסוחרים העיר וסייעו להפיכתה לאימפריה כלכלית. הגדלת מספר היהודים בעיר במאה השש עשרה בעקבות גירוש ספרד והתעצמות הקנאות הנוצרית, גרמה לשלטונות העיר להוציא ביום כ"ו בניסן ה'רע"ו (29.3.1516) את פקודת הגטו. כל יהודי העיר נדרשו להתגורר באחד מרובעיה הנדחים, שהיה סמוך לבית יציקה לפלדה (Geatar באטלקית) ונתן למקום את כינויו. היהודים הורשו לעבוד ברחבי העיר כשהם מסומנים בטלאי צהוב, אך נדרשו ללון מדי לילה בגטו ושומרים הופקדו על שעריו. בשיא התפתחותו היו בגטו כחמשת אלפים יהודים ושלושה עשר בתי כנסת מפוארים. למרות הצפיפות שהביאה לא פעם לפגיעה קשה ממגפות ומשרפות, פיתחו היהודים בשכונתם חיים תוססים שעיצבו את דמותה הייחודית של יהדות ונציה. בין גדולי התורה שחיו בגטו היו דון יצחק אברבנאל ורבי אריה די מודינא. במאה השמונה עשרה אפשר נפוליאון ליהודים בוונציה ובשאר היבשת לצאת מהגטאות, אולם באמצע המאה העשרים שבו הנאצים ונתנו לגטאות שהקימו בכל רחבי אירופה את משמעותם הקשה והאיזמה ביותר.

